

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2811

Warszawa, 16 grudnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o świadczeniach
odszkodowawczych przysługujących w
razie wypadków i chorób pozostających
w związku ze służbą wojskową oraz
o zmianie niektórych innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Czesława Mrocza.

(-) Andrzej Biernat; (-) Krzysztof Brejza; (-) Roman Brodniak; (-) Beata Bublewicz; (-) Marek Cebula; (-) Grzegorz Dolniak; (-) Artur Dunin; (-) Jerzy Feliks Fedorowicz; (-) Małgorzata Kidawa-Błońska; (-) Józef Piotr Klim; (-) Witold Kochan; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Jerzy Kozdroń; (-) Jan Kulas; (-) Jan Kuriata; (-) Tomasz Lenz; (-) Janusz Mikulicz; (-) Tadeusz Naguszewski; (-) Sławomir Neumann; (-) Andrzej Nowakowski; (-) Danuta Olejniczak; (-) Teresa Piotrowska; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Sławomir Preiss; (-) Grzegorz Raniewicz; (-) Ireneusz Raś; (-) Jakub Rutnicki; (-) Andrzej Ryszka; (-) Jan Rzymelka; (-) Grzegorz Schetyńa; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Cezary Tomczyk; (-) Krzysztof Tyszkiewicz; (-) Robert Węgrzyn; (-) Wojciech Wilk; (-) Radosław Witkowski; (-) Norbert Wojnarowski; (-) Ewa Wolak; (-) Renata Zaremba.

Ustawa

z dnia

2009 r.

o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje, jeżeli żołnierz:

- 1) doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku w ciągu trzech lat od dnia wypadku;
- 2) doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby nie później niż w ciągu trzech lat od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej;
- 3) zmarł wskutek:
 - a) wypadku w ciągu trzech lat od dnia wypadku lub
 - b) choroby w ciągu trzech lat od dnia ustalenia uszczerbku na zdrowiu wskutek tej choroby.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.²⁾) w art. 133a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Z pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą bezterminowo korzystać również małżonek oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza, który zmarł po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego oraz ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220 poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801 i Nr 161, poz. 1278.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2067, z 2005 r. Nr 163, poz. 1361 i Nr 169, poz. 1417, 2006 r. Nr 75, poz. 529 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 80, poz. 540, Nr 85, poz. 571 i Nr 99, poz. 664 oraz z 2008 r. Nr 208, poz. 1308 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278.

„3. W razie śmierci żołnierza po zwolnieniu ze służby wojskowej, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa, związanych z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, albo jeżeli śmierć żołnierza zwolnionego ze służby wojskowej pozostająca w związku ze służbą jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w wyniku czynu karalnego, renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia.”;

2) w art. 45 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W razie śmierci albo zaginięcia żołnierza w przypadkach, o których mowa w art. 44 ust. 2 i 3, renta rodzinna wynosi miesięcznie 100 % podstawy wymiaru.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Żołnierzom mogą być przyznawane:

- 1) nagrody - w szczególności w związku z przejawianiem inicjatywy w służbie albo wykonywaniem zadań służbowych wymagających szczególnie dużego nakładu pracy, w tym poza określonym czasem służby, w skróconych terminach lub w warunkach szczególnie utrudnionych;
- 2) zapomogi - w przypadku zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci członka rodziny oraz innych przyczyn powodujących istotne pogorszenie warunków materialnych.

2. W razie zaginięcia żołnierza w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub śmierci żołnierza Minister Obrony Narodowej przyznaje zapomogę małżonkowi, dzieciom lub rodzicom żołnierza.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do małżonka, dzieci lub rodziców żołnierza, który zmarł w ciągu trzech lat po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej może przyznać zapomogę byłemu żołnierzowi, który został zwolniony z czynnej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską trwałej lub czasowej niezdolności do służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej.

5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady tworzenia i wysokość funduszy na nagrody i zapomogi, ze wskazaniem źródeł ich finansowania.

6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania żołnierzom nagród i zapomóg oraz zapomóg w sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając okoliczności uzasadniające przyznanie nagrody lub zapomogi, dokumenty stanowiące podstawę przyznania zapomogi, sposób i terminy wypłaty zapomóg, właściwość przełożonych oraz tryb postępowania w tych sprawach.”;

2) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2007 r. Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278.

„Art. 33a. Przepisy art. 33 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio w razie śmierci żołnierza, o którym mowa w art. 30 i 31, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.⁵) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w ciągu 3 lat po zwolnieniu ze służby, jeżeli inwalidztwo jest następstwem urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie;”;

2) w art. 23 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) żołnierza zmarłego w ciągu trzech lat po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, albo jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej;”;

3) w art. 24:

a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) w razie śmierci żołnierza po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, albo jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, rentę rodzinną wymierza się od renty inwalidzkiej I grupy, jaka przysługiwałaby temu żołnierzowi w dniu śmierci, bez uwzględnienia dodatku pielęgnacyjnego; przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio;

1c) w razie śmierci żołnierza po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku albo choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa, związanych z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rentę rodzinną po zmarłym emerycie lub renciście wymierza się od kwoty świadczenia, które przysługiwało zmarłemu, jednakże od kwoty nie niższej niż kwota renty inwalidzkiej II grupy, która przysługiwałaby zmarłemu, z zastrzeżeniem pkt 1b;”;

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) jeżeli śmierć żołnierza po zwolnieniu ze służby, pozostająca w związku ze służbą wojskową, jest następstwem czynu karalnego, przy wypłacie renty rodzinnej nie stosuje się przewidzianego w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawieszania lub zmniejszania tego świadczenia w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. W tym wypadku renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia;”;

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278.

„6) w razie śmierci albo zaginięcia żołnierza w przypadkach wskazanych w pkt 1a i 1c, renta rodzinna przysługuje w wysokości uposażenia.”;

4) w art. 27 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do dziecka pobierającego rentę rodzinną po żołnierzu, który zmarł po zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.⁶) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Służby Wywiadu Wojskowego zmarłego w ciągu trzech lat po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, albo jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby;”;

2) w art. 24:

a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) w razie śmierci funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Służby Wywiadu Wojskowego po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, albo jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, rentę rodzinną wymierza się od renty inwalidzkiej I grupy, jaka przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi w dniu śmierci, bez uwzględnienia dodatku pielęgnacyjnego; przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio;

1c) w razie śmierci funkcjonariusza Służby Wywiadu Wojskowego po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku albo choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych, o których mowa w art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, lub kierowania wykonywaniem takich czynności, renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia.”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rentę rodzinną po zmarłym emerycie lub renciście wymierza się od kwoty świadczenia, które przysługiwało zmarłemu, jednakże od kwoty nie niższej niż kwota renty inwalidzkiej II grupy, która przysługiwałaby zmarłemu, z zastrzeżeniem pkt 1b;”;

c) po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) jeżeli śmierć funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Służby Wywiadu Wojskowego po zwolnieniu ze służby, pozostająca w związku z tą służbą, jest następstwem czynu karalnego, przy wypłacie renty rodzinnej nie stosuje się przewidzianego w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410 oraz z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786.

społecznych zawieszania lub zmniejszania tego świadczenia w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. W tym wypadku renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.⁷) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W skład oddziałów lub wydziałów Żandarmerii Wojskowej mogą wchodzić placówki Żandarmerii Wojskowej, jako ich zamiejscowe komórki wewnętrzne.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.⁸) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Żołnierzom zawodowym mogą być przyznawane:

- 1) nagrody uznaniowe - w szczególności w związku z przejawianiem inicjatywy w służbie albo wykonywaniem zadań służbowych wymagających szczególnie dużego nakładu pracy, w tym poza określonym czasem służby, w skróconych terminach lub warunkach szczególnie utrudnionych;
- 2) zapomogi - w przypadku zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci członka rodziny oraz z innych przyczyn powodujących istotne pogorszenie warunków materialnych.

2. W razie zaginięcia żołnierza zawodowego w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub śmierci żołnierza zawodowego Minister Obrony Narodowej przyznaje zapomogę małżonkowi, dzieciom pozostającym na utrzymaniu żołnierza zawodowego lub jego rodzicom.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do małżonka, dzieci lub rodziców żołnierza zawodowego, który zmarł w ciągu trzech lat po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

4. Nagrody uznaniowe i zapomogi, o których mowa w ust. 1 - 3 wypłaca się z tworzonego na ten cel funduszu, którego wysokość nie może być niższa niż 2,5 % planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia żołnierzy zawodowych.

5. Minister Obrony Narodowej z pozostających w jego dyspozycji środków funduszu, o którym mowa w ust. 4, może przyznawać nagrody uznaniowe i zapomogi żołnierzom zawodowym bez względu na miejsce pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej.

6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi oraz źródła jego finansowania, a także sposób ustalania wysokości środków tego funduszu pozostających w dyspozycji dowódców jednostek wojskowych, o których mowa w art. 104, oraz sposób zwiększania tego funduszu w

⁷ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, z 2003 r. Nr 113, poz. 1070, Nr 139, poz. 1326, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 171, poz. 1800, Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1242 oraz z 2009 r. Nr 85, poz. 716.

⁸ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278.

trakcie roku kalendarzowego, uwzględniając formę organizacyjno-prawną jednostki wojskowej, w której tworzony jest fundusz.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania żołnierzom zawodowym nagród i zapomóg oraz zapomóg w sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając okoliczności uzasadniające przyznanie nagrody lub zapomogi i tryb postępowania w tych sprawach.”;

2) w art. 98 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi, a w razie braku małżonka – kolejno: dzieciom, rodzicom, dziadkom, wnukom albo rodzeństwu.”;

3) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. Przepisy art. 99 stosuje się odpowiednio w razie śmierci żołnierza zawodowego po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.”;

4) w art. 111:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osiągnięcia wieku sześćdziesięciu lat, z zastrzeżeniem ust. 2;”;

c) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Obrony Narodowej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może określić inny termin zwolnienia z zawodowej służby wojskowej dla żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admirałów) w organizacji międzynarodowej albo międzynarodowej strukturze wojskowej, którzy osiągnęli wiek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie późniejszy jednak niż do ukończenia przez żołnierza sześćdziesięciu pięciu lat.”;

5) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Były żołnierz zawodowy, z wyjątkiem zwolnionego ze służby wojskowej z powodu, o którym mowa w art. 111 pkt 1, 12-15, w okresie dwóch lat od dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, może korzystać z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy.

2. Były żołnierz zawodowy, który został zwolniony z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej pełnionej poza granicami państwa, związanej z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, korzysta z pomocy, o której mowa w ust. 1, bezterminowo.

3. Żołnierz zawodowy, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, może korzystać z pomocy w zakresie:

1) doradztwa zawodowego, o ile pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej trzy lata,

2) przekwalifikowania zawodowego i pośrednictwa pracy na dwa lata przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, o ile pełnił tę służbę co najmniej cztery lata,

3) praktyk zawodowych na sześć miesięcy przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, o ile pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej dziewięć lat

- udzielanej przez właściwe organy.

4. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1 i 3, mogą być pokrywane koszty:

- 1) przekwalifikowania zawodowego;
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania do ośrodka szkolenia, w którym następuje przekwalifikowanie zawodowe, lub do miejsca odbywania praktyki;
- 3) zakwaterowania w okresie przekwalifikowania zawodowego lub odbywania praktyki zawodowej;
- 4) nauki w szkole ponadgimnazjalnej lub wyższej w przypadku żołnierza służby kontraktowej.

5. Pomoc w zakresie doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy realizowana jest bezpłatnie przez właściwe organy wojskowe.

6. Z pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą korzystać bezterminowo również małżonek oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

7. Z pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą korzystać bezterminowo również małżonek oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego, który zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb korzystania przez żołnierzy zawodowych oraz byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych, z uprawnień, o których mowa w ust. 1-7 oraz właściwość organów w tych sprawach. Rozporządzenie powinno zapewnić równy dostęp dla osób uprawnionych do korzystania z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 957) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. Przepisy art. 94 stosuje się odpowiednio w razie śmierci funkcjonariusza po zwolnieniu ze służby, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 79, poz. 669 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278) w art. 1 uchyla się pkt 47 i 60.

Art. 11. 1. Przepisy ustaw, o których mowa w art. 1-8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do:

- 1) żołnierzy, którzy zmarli po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej,
- 2) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, którzy zmarli po zwolnieniu ze służby

- po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w następstwie wypadku, urazu lub choroby pozostających w związku z pełnieniem odpowiednio czynnej służby wojskowej lub służby, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis art. 19 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do żołnierzy zawodowych zwolnionych z zawodowej służby wojskowej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 4 oraz wydane na podstawie art. 84 ust. 2 i 3 oraz art. 120 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 84 ust. 6 i 7 oraz art. 120 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw zawiera propozycje kompleksowych rozwiązań w zakresie pomocy dla rodzin żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej (wykonywaniem zadań służbowych). Przepisy te będą miały zastosowanie także do rodzin funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Powyższe jest związane, w szczególności, z wykonywaniem przez żołnierzy zadań służbowych poza granicami państwa związanych z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.).

Projekt dotyczy także zmian, które pozwolą pełniej wykorzystywać, na potrzeby Sił Zbrojnych, rozległą wiedzę i doświadczenie zdobyte w czasie pełnienia służby przez żołnierzy, wyznaczonych na stanowiska służbowe w strukturach międzynarodowych, stwarzając możliwość pełnienia tej służby również po osiągnięciu przez nich wieku sześćdziesięciu lat.

Ponadto zakłada się usprawnienie funkcjonowania placówek Żandarmerii Wojskowej, które staną się komórkami wewnętrznymi większych jednostek organizacyjnych, co pozwoli odciążyć je od realizowania zadań wykonywanych przez typowe jednostki wojskowe, na rzecz zadań określonych ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.).

W niniejszym projekcie zawarto propozycje zmian następujących ustaw:

- 1) *z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową* – w zasadzie ma charakter redakcyjny i w praktyce wydłużenie okresu nabycia przez rodzinę zmarłego uprawnień do świadczeń odszkodowawczych w przypadku śmierci żołnierza wskutek wypadku lub choroby - poprzez eliminację ograniczenia występującego w obowiązującym przepisie art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3 „(...) nie później jednak niż w ciągu trzech lat od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej” – prawdopodobnie będzie dotyczyła niewielkiej grupy uprawnionych. Praktyka stosowania przepisów odszkodowawczych w tym zakresie wskazuje, iż skutek śmiertelny w następstwie wypadku lub chorób pozostających w związku ze służbą wojskową najczęściej występuje w okresie do 3 lat od daty wypadku lub zwolnienia ze służby. Jednakże zdarzają się przypadki kiedy schorzenie pozostające w związku ze służbą wojskową ujawnia się po upływie 3 lat od daty zwolnienia ze służby. W takich przypadkach żołnierze i ich rodziny były pozbawione świadczeń odszkodowawczych i dochodzili swych roszczeń na drodze sądowej. Proponowane rozwiązanie jest korzystne dla poszkodowanych i ich rodzin;
- 2) *z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej* – proponowana zmiana w art. 133a ustawy, wypełnia lukę w przepisach i pozwoli na uniknięcie sporów interpretacyjnych dotyczących zakresu podmiotowego uprawnionych, o których mowa w art. 133a ust 1 i 2 cyt. ustawy do pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji, przekwalifikowania, doradztwa zawodowego lub pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy. Redakcja przepisu art. 133a ustawy w obowiązującym brzmieniu nasuwa szereg wątpliwości interpretacyjnych co do nabycia uprawnień wynikających z tego przepisu, w przypadku gdy śmierć żołnierza - wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej zaistniałych poza granicami państwa - nastąpiła na terenie Rzeczypospolitej Polskiej po długotrwałym leczeniu żołnierza. Proponowana zmiana wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

Przyjęcie proponowanych rozwiązań spowoduje przewidywane znaczne zwiększenie wysokości środków przeznaczanych corocznie na działalność rekonwersyjną związaną z pomocą w zakresie podnoszenia kwalifikacji lub przekwalifikowania zawodowego

uprawnionych osób oraz trudnościami z planowaniem na tą działalność środków finansowych (pomoc bezterminowa).

- 3) *z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin* – rozszerzono uprawnienia przewidziane w tej ustawie na rodziny żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem tej służby, w szczególności przez wydłużenie okresu pozwalającego nabyć te świadczenia;
- 4) *z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych* – w związku z potrzebą rozszerzenia pomocy dla rodzin żołnierzy, którzy zmarli po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej istnieje potrzeba wprowadzenia przepisu umożliwiającego przyznanie przez Ministra Obrony Narodowej zapomogi pieniężnej członkom rodziny tych żołnierzy. Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi analogicznie jak w przypadku żołnierzy zawodowych objęcie stosowną opieką rodzin żołnierzy tragicznie zmarłych w wyniku odniesionych obrażeń w trakcie pełnienia czynnej służby wojskowej.
- 5) *z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin* – zmiany zaproponowane w ustawie są spowodowane potrzebą zapewnienia członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej jednakowo wysokiego zabezpieczenia materialnego z tytułu śmierci jedyne go żywiciela. Ideą proponowanych zmian jest rozszerzenie kręgu osób uprawnionych i wprowadzenie korzystniejszych rozwiązań w kwestii wysokości rent rodzinnych.

W razie śmierci lub zaginięcia żołnierza w kraju, renta rodzinna wymierzana jest obecnie od renty inwalidzkiej I grupy (80 % podstawy wymiaru), jaka przysługiwałaby zmarłemu albo zaginionemu żołnierzowi w dniu śmierci. W tej samej wysokości ustalana będzie podstawa wymiaru renty rodzinnej również w przypadku śmierci żołnierza po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

Dodatkowo uregulowana została sytuacja małżonków pozostałych po żołnierzach zmarłych po zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek wypadku lub choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa. Coraz większe zaangażowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w działania związane z zażegnywaniem konfliktów zbrojnych w różnych regionach świata oraz akcje zapobiegania aktom terroru lub ich skutkom powoduje, że do kraju powracają żołnierze ciężko ranni, niekiedy w stanie krytycznym. W obowiązujących regulacjach prawnych wyłącznie w razie śmierci lub zaginięcia żołnierza w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa renta rodzinna wymierzana jest w wysokości uposażenia i przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia. Taka sama regulacja dotyczyć będzie małżonka pozostałego po żołnierzu zwolnionym ze służby, jeżeli jego śmierć nastąpiłaby wskutek wypadku lub choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa.

Ponadto renta rodzinna będzie przysługiwała małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia oraz osiąmane przychody nie tylko w przypadku śmierci żołnierza pozostającej w związku ze służbą wojskową w następstwie czynu karalnego ale również po śmierci żołnierza zwolnionego ze służby, jeżeli śmierć jego śmierć pozostająca w związku ze służbą wojskową jest następstwem czynu karalnego.

Przedstawione w projekcie ustawy zapisy nie powinny w odczuciu społecznym naruszać zasad solidaryzmu społecznego. Wdowy i wdowcy po żołnierzach, którzy ponieśli śmierć w czasie służby, jak i po zwolnieniu powinni być objęci opieką państwa. Zostanie rozszerzona pomoc na kontynuowanie nauki przyznawana z funduszu socjalnego dla emerytów i rencistów dla dzieci pobierających rentę rodzinną (od 16 do 25 roku życia) po żołnierzu, który zmarł po zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych;

6) z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin – analogiczne rozwiązania jak w pkt 5 przewidziano dla funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;

7) z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych – zakłada się, że terenowymi jednostkami organizacyjnymi Żandarmerii Wojskowej pozostaną oddziały i wydziały Żandarmerii Wojskowej. W skład oddziałów Żandarmerii Wojskowej będą wchodzić placówki Żandarmerii Wojskowej, jako ich zamiejscowe komórki wewnętrzne. Spowoduje to, że do placówek Żandarmerii Wojskowej w sprawach nieuregulowanych w ustawie nie będzie się stosować przepisów dotyczących jednostek wojskowych. Powyższa zmiana znacznie usprawni pracę tych komórek, gdyż nie będą w nich realizowane wszystkie zadania wykonywane przez typową jednostkę wojskową, a jedynie zadania określone ustawą o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

Zmiana zapisu art. 7 ust. 2 spowoduje włączenie obecnie istniejących Placówek Żandarmerii Wojskowej (45) w struktury Oddziałów Żandarmerii Wojskowej co znacznie usprawni pracę tych komórek, gdyż zakres zadań realizowanych obejmował będzie głównie zadania określone w ustawie o Żandarmerii Wojskowej. Następstwem tej zmiany będzie dokonanie skreślenia w każdej z przyporządkowanych Placówek Żandarmerii Wojskowej, dwóch stanowisk wojskowych, tj. zmniejszenie etatów Oddziałów Żandarmerii Wojskowej o 90 stanowisk podoficerów zawodowych.

8) z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych – w związku z potrzebą rozszerzenia pomocy dla rodzin żołnierzy zawodowych, którzy zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych istnieje potrzeba wprowadzenia przepisu umożliwiającego przyznanie przez Ministra Obrony Narodowej zapomogi pieniężnej członkom rodziny tych żołnierzy. Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi objęcie stosowną opieką rodzin żołnierzy tragicznie zmarłych w wyniku odniesionych obrażeń szczególnie w trakcie wykonywania zadań służbowych na misjach poza granicami kraju.

Proponuje się, aby należności określone w art. 98 ust. 1 mogły być otrzymywane przez członków rodziny zmarłych żołnierzy zawodowych na zasadzie naturalnej sukcesji po żołnierzu, bez konieczności spełniania warunków określonych w wojskowych przepisach emerytalnych oraz *ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.)*, z uwzględnieniem określonej kolejności osób uprawnionych do ich wypłaty.

Obowiązujący przepis art. 98 ust. 2 wskazuje członków zmarłych żołnierzy zawodowych uprawnionych do odprawy pośmiertnej oraz należności pieniężnych określonych w art. 95 pkt 2 – 6. Wskazane należności przysługują tym osobom tylko wówczas, jeżeli spełniają one warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej, określone w *ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin*. Zgodnie z art. 24 ust. 1 tej ustawy, renta rodzinna przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w *ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*, przy czym przepis ten określa dodatkowe zasady związane z nabywaniem prawa do świadczeń.

Z uwagi na szereg ograniczeń w zakresie nabywania prawa do renty rodzinnej przez poszczególnych członków rodziny określonych w wymienionych ustawach, zasadnym jest odstępienie od wymogu „spełnienia warunków wymaganych do uzyskania renty rodzinnej”. Należności w wysokości przysługującej rodzinom zmarłych żołnierzy przysługiwałyby żołnierzom (gdyby żyli) bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków, zasadnym jest więc, by po ich śmierci analogicznie otrzymywali je członkowie rodzin, tj. również bez konieczności spełnienia przez nich jakichkolwiek warunków.

Proponowane rozwiązanie dodatkowo uzasadnia jednorazowy charakter wypłaty tych należności, który zasadniczo odróżnia je od świadczeń przysługujących na podstawie przepisów emerytalnych. Dotychczasowa praktyka stosowania art. 98 ust. 2 wskazuje, że przy braku określonych członków rodziny (np. małżonka) i niespełnianiu wymaganych ustawowo warunków przez pozostałych członków rodziny przedmiotowe należności nie mogły być wypłacane. Przeczy to ratio legis art. 98 ust. 2 i założonej przez ustawodawcę funkcji tych należności.

Zmiana ta ma szczególne znaczenie w aktualnych uwarunkowaniach, w związku z zaangażowaniem polskich żołnierzy w misję w Afganistanie. Zastosowanie nowych rozwiązań do członków rodziny żołnierzy poległych podczas wykonywania zadań służbowych w polskich kontyngentach wojskowych zapewniłoby możliwość wypłacania wskazanych należności pieniężnych w przypadkach, gdy polegli żołnierze nie posiadali małżonków, a inni członkowie rodziny nie spełniają warunków do otrzymania tych należności.

Proponowana zmiana art. 111 stworzy możliwość wydłużenia – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 65 lat – wieku, do którego mogą pełnić służbę wojskową żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admirałów) w organizacji międzynarodowej albo międzynarodowej strukturze wojskowej. W aktualnym stanie prawnym wszyscy żołnierze zawodowi podlegają obligatoryjnemu zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek osiągnięcia wieku 60 lat. Projektowane rozwiązanie pozwoli wykorzystywać, na potrzeby Sił Zbrojnych, rozległą wiedzę i doświadczenie zdobyte w czasie pełnienia służby przez żołnierzy w wyznaczonych na wskazane stanowiska służbowe w strukturach międzynarodowych.

- 9) *z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego* – w zakresie uprawnień przysługujących rodzinom zmarłych byłych funkcjonariuszy zaproponowano rozwiązania analogiczne jak w przypadku rodzin zmarłych byłych żołnierzy zawodowych.

Zakres projektowanej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres oddziaływania projektowanych regulacji prawnych:

W zakresie podmiotowym przepisy dotyczyć będą rodzin żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej (wykonywaniem zadań służbowych). Przepisy te będą obejmowały także rodziny funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Ponadto podmiotami, na które będzie oddziaływać przedmiotowa regulacja są żołnierze zawodowi, którzy pozostawali w czynnej służbie wojskowej po osiągnięciu przez nich wieku sześćdziesięciu lat oraz organy wojskowe właściwe w sprawach kadrowych.

Projektowana regulacja dotyczyć będzie także żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz organów wojskowych właściwych w sprawach kadrowych.

2. Konsultacje społeczne:

Przedmiotowa regulacja nie podlegała konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie projektowanych zmian dotyczących ustalania wysokości wojskowych rent rodzinnych na nowych zasadach skutkować będą zwiększeniem wydatków na renty rodzinne po żołnierzach. Ponieważ trudno przewidzieć ile osób obejmą proponowane zmiany zatem wstępnie oszacowano skutki uwzględniając renty rodzinne przy świadczeniach odszkodowawczych z tytułu

wypadku, bądź szczególnych właściwości służby przysługujących zmarłym żołnierzom, emerytom, rencistom.

1. Szacunkowy jednostkowy koszt renty rodzinnej po byłym żołnierzu zawodowym zmarłym po zwolnieniu ze służby w następstwie wypadku lub choroby pozostającej w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

Biorąc pod uwagę za podstawę wymiaru świadczenia (uposażenie szeregowego zawodowego + 1/12 dodatkowego uposażenia rocznego) w wysokości ok. 2700, 00 zł, żołnierz który zmarł w wyniku obrażeń związanych ze służbą wojskową, małżonek żołnierza zawodowego w obecnie obowiązującym systemie otrzymywałby rentę w wysokości 85% renty inwalidzkiej przysługującej zmarłemu tj. 1606, 00 zł.

Po wprowadzeniu zmian wynikających z powyższej ustawy świadczenie to będzie wyliczane od wysokości I grupy inwalidzkiej i będzie wynosiło 2065,00 zł. Jednostkowy wzrost kosztów wynosi 460, 00 zł miesięcznie.

2. Szacunkowy jednostkowy koszt renty rodzinnej po byłym żołnierzu zawodowym zmarłym po zwolnieniu ze służby wskutek wypadku lub choroby powstałych w czasie służby poza granicami.

Biorąc pod uwagę za podstawę wymiaru świadczenia (uposażenie szeregowego zawodowego + 1/12 dodatkowego uposażenia rocznego) w wysokości ok. 2700, 00 zł, żołnierza który zmarł w wyniku obrażeń związanych ze służbą wojskową poza granicami małżonek żołnierza zawodowego w obecnie obowiązującym systemie otrzymywałby rentę w wysokości 85% renty inwalidzkiej przysługującej zmarłemu tj. 1606, 00 zł.

Po wprowadzeniu zmian wynikających z powyższej ustawy świadczenie to będzie wyliczane od uposażenia żołnierza i będzie wynosiło 2500,00 zł. Jednostkowy wzrost kosztów wynosi 900, 00 zł miesięcznie.

Następstwem zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych będzie dokonanie skreślenia w każdej z przyporządkowanych Placówek Żandarmerii Wojskowej, dwóch stanowisk wojskowych, tj. zmniejszenie etatów Oddziałów Żandarmerii Wojskowej o 90 stanowisk podoficerów zawodowych.

W wyniku wprowadzonych zmian organizacyjnych oszczędności środków budżetowych związane z wydatkami osobowymi wynosić będą ok. 4.320 tys. zł. w skali roku. Wprowadzone zmiany organizacyjne nie będą generować dodatkowych kosztów związanych z wydatkami rzeczowymi, gdyż struktura organizacyjna i dyslokacja Oddziałów Żandarmerii Wojskowej i Placówek Żandarmerii Wojskowej, jako ich zamieszcowych komórek wewnętrznych nie ulegnie zmianie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy:

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Przyjęte w projekcie rozwiązania nie mają wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Warszawa, 28 grudnia 2009 r.

BAS-WAL-2679/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych
przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze
służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Czesław Mroczek)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ma na celu zmianę ustaw:

- z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760, ze zmianami);
- z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, ze zmianami);
- z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87, ze zmianami);
- z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, ze zmianami);
- z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, ze zmianami);
- z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, ze zmianami);

- z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, ze zmianami);
- z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, ze zmianami);
- z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 957);
- z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw ((Dz. U. Nr 79, poz. 669 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278).

Wnioskodawcy proponują rozszerzenie zakresu niektórych świadczeń, przewidzianych w zmienianych ustawach. W szczególności, niektórymi świadczeniami mają zostać objęci – w szerszym niż dotychczas zakresie – członkowie rodzin osób uprawnionych. Projekt zmierza ponadto do wprowadzenia zmian w ustroju organizacyjnym Żandarmerii Wojskowej oraz do wydłużenia terminu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszerzegowane do stopni generałów (admirałów) w organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej strukturze wojskowej.

Projektowana ustawa zawiera przepisy przejściowe i ma wejść w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materia, której dotyczy projekt pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 28 grudnia 2009 r.

BAS-WAL-2680/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Czesław Mroczek) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ma na celu zmianę 10 ustaw dotyczących służby żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, i Służby Więziennej. Wnioskodawcy proponują rozszerzenie zakresu niektórych świadczeń, przewidzianych w zmienianych ustawach. W szczególności, niektórymi świadczeniami mają zostać objęci – w szerszym niż dotychczas zakresie – członkowie rodzin osób uprawnionych. Projekt zmierza ponadto do wprowadzenia zmian w ustroju organizacyjnym Żandarmerii Wojskowej oraz do wydłużenia terminu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admirałów) w organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej strukturze wojskowej. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego
Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych*

Michał Królikowski

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, projekt ustawy, wojsko, wypadek, odszkodowanie

Warszawa, dnia 22 stycznia 2010 r.

991100/0220-8/2010

SEKRETARIAT SZEFKA KS
WPŁYNĘŁO
dnia 26.01.2010 200.....
.....
(podpis)

Pan
Lech Czapla
p.o. Szefa Kancelarii Sejmu

W związku z otrzymanym do opinii, przy piśmie z dnia 8 stycznia br., znak: GMS-WP-183-11/2010, poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw, uprzejmie informuję, że z punktu widzenia wykonawcy, nie zgłaszam uwag do przedłożonego projektu.

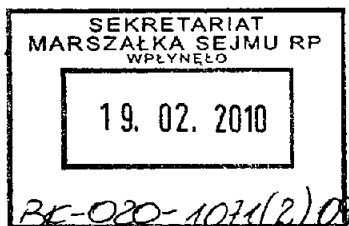

Zbigniew Derdziuk

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VI kadencja

Warszawa, 15 lutego 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo o sygnaturze GMS-WP-03-9/2010 przesyłam w załączeniu uzasadnienie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw uzupełnione o projekty aktów wykonawczych. Jednocześnie zwracam uwagę, że w uzasadnieniu projektu zawarte jest oświadczenie, o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

CZESŁAW
MIROSEK

Uzasadnienie

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw zawiera propozycje kompleksowych rozwiązań w zakresie pomocy dla rodzin żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej (wykonywaniem zadań służbowych). Przepisy te będą miały zastosowanie także do rodzin funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Powyższe jest związane, w szczególności, z wykonywaniem przez żołnierzy zadań służbowych poza granicami państwa związanych z realizacją celów, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.).

Projekt dotyczy także zmian, które pozwolą pełniej wykorzystywać, na potrzeby Sił Zbrojnych, rozległą wiedzę i doświadczenie zdobyte w czasie pełnienia służby przez żołnierzy, wyznaczonych na stanowiska służbowe w strukturach międzynarodowych, stwarzając możliwość pełnienia tej służby również po osiągnięciu przez nich wieku sześćdziesięciu lat.

Ponadto zakłada się usprawnienie funkcjonowania placówek Żandarmerii Wojskowej, które staną się komórkami wewnętrznymi większych jednostek organizacyjnych, co pozwoli odciążyć je od realizowania zadań wykonywanych przez typowe jednostki wojskowe, na rzecz zadań określonych ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.).

W niniejszym projekcie zawarto propozycje zmian następujących ustaw:

- 1) *z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową* – w zasadzie ma charakter redakcyjny i w praktyce wydłużenie okresu nabycia przez rodzinę zmarłego uprawnień do świadczeń odszkodowawczych w przypadku śmierci żołnierza wskutek wypadku lub choroby - poprzez eliminację ograniczenia występującego w obowiązującym przepisie art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3 „(...) nie później jednak niż w ciągu trzech lat od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej” – prawdopodobnie będzie dotyczyła niewielkiej grupy uprawnionych. Praktyka stosowania przepisów odszkodowawczych w tym zakresie wskazuje, iż skutek śmiertelny w następstwie wypadku lub chorób pozostających w związku ze służbą wojskową najczęściej występuje w okresie do 3 lat od daty wypadku lub zwolnienia ze służby. Jednakże zdarzają się przypadki kiedy schorzenie pozostające w związku ze służbą wojskową ujawnia się po upływie 3 lat od daty zwolnienia ze służby. W takich przypadkach żołnierze i ich rodziny były pozbawione świadczeń odszkodowawczych i dochodzili swych roszczeń na drodze sądowej. Proponowane rozwiązanie jest korzystne dla poszkodowanych i ich rodzin;
- 2) *z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej* – proponowana zmiana w art. 133a ustawy, wypełnia lukę w przepisach i pozwoli na uniknięcie sporów interpretacyjnych dotyczących zakresu podmiotowego uprawnionych, o których mowa w art. 133a ust 1 i 2 cyt. ustawy do pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji, przekwalifikowania, doradztwa zawodowego lub pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy. Redakcja przepisu art. 133a ustawy w obowiązującym brzmieniu nasuwa szereg wątpliwości interpretacyjnych co do nabycia uprawnień wynikających z tego przepisu, w przypadku gdy śmierć żołnierza - wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej zaistniałych poza granicami państwa - nastąpiła na terenie Rzeczypospolitej Polskiej po długotrwałym leczeniu żołnierza. Proponowana zmiana wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

Przyjęcie proponowanych rozwiązań spowoduje przewidywane znaczne zwiększenie wysokości środków przeznaczanych corocznie na działalność rekonwersyjną związaną z pomocą w zakresie podnoszenia kwalifikacji lub przekwalifikowania zawodowego

uprawnionych osób oraz trudnościami z planowaniem na tą działalność środków finansowych (pomoc bezterminowa).

- 3) *z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin* – rozszerzono uprawnienia przewidziane w tej ustawie na rodziny żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem tej służby, w szczególności przez wydłużenie okresu pozwalającego nabyć te świadczenia;
- 4) *z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych* – w związku z potrzebą rozszerzenia pomocy dla rodzin żołnierzy, którzy zmarli po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej istnieje potrzeba wprowadzenia przepisu umożliwiającego przyznanie przez Ministra Obrony Narodowej zapomogi pieniężnej członkom rodziny tych żołnierzy. Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi analogicznie jak w przypadku żołnierzy zawodowych objęcie stosowną opieką rodzin żołnierzy tragicznie zmarłych w wyniku odniesionych obrażeń w trakcie pełnienia czynnej służby wojskowej.
- 5) *z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin* – zmiany zaproponowane w ustawie są spowodowane potrzebą zapewnienia członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej jednakowo wysokiego zabezpieczenia materialnego z tytułu śmierci jedynego żywiciela. Ideą proponowanych zmian jest rozszerzenie kręgu osób uprawnionych i wprowadzenie korzystniejszych rozwiązań w kwestii wysokości rent rodzinnych.

W razie śmierci lub zaginięcia żołnierza w kraju, renta rodzinna wymierzana jest obecnie od renty inwalidzkiej I grupy (80 % podstawy wymiaru), jaka przysługiwałaby zmarłemu albo zaginionemu żołnierzowi w dniu śmierci. W tej samej wysokości ustalana będzie podstawa wymiaru renty rodzinnej również w przypadku śmierci żołnierza po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

Dodatkowo uregulowana została sytuacja małżonków pozostałych po żołnierzach zmarłych po zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek wypadku lub choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa. Coraz większe zaangażowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w działania związane z zażegnywaniem konfliktów zbrojnych w różnych regionach świata oraz akcje zapobieżenia aktom terroru lub ich skutkom powoduje, że do kraju powracają żołnierze ciężko ranni, niekiedy w stanie krytycznym. W obowiązujących regulacjach prawnych wyłącznie w razie śmierci lub zaginięcia żołnierza w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa renta rodzinna wymierzana jest w wysokości uposażenia i przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia. Taka sama regulacja dotyczyć będzie małżonka pozostałego po żołnierzu zwolnionym ze służby, jeżeli jego śmierć nastąpiłaby wskutek wypadku lub choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa.

Ponadto renta rodzinna będzie przysługiwała małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia oraz osiągane przychody nie tylko w przypadku śmierci żołnierza pozostającej w związku ze służbą wojskową w następstwie czynu karalnego ale również po śmierci żołnierza zwolnionego ze służby, jeżeli śmierć jego śmierć pozostająca w związku ze służbą wojskową jest następstwem czynu karalnego.

Przedstawione w projekcie ustawy zapisy nie powinny w odczuciu społecznym naruszać zasad solidaryzmu społecznego. Wdowy i wdowcy po żołnierzach, którzy ponieśli śmierć w czasie służby, jak i po zwolnieniu powinni być objęci opieką państwa. Zostanie rozszerzona pomoc na kontynuowanie nauki przyznawana z funduszu socjalnego dla emerytów i rencistów dla dzieci pobierających rentę rodzinną (od 16 do 25 roku życia) po żołnierzu, który zmarł po zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych;

6) z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin – analogiczne rozwiązania jak w pkt 5 przewidziano dla funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;

7) z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych – zakłada się, że terenowymi jednostkami organizacyjnymi Żandarmerii Wojskowej pozostaną oddziały i wydziały Żandarmerii Wojskowej. W skład oddziałów Żandarmerii Wojskowej będą wchodzić placówki Żandarmerii Wojskowej, jako ich zamiejscowe komórki wewnętrzne. Spowoduje to, że do placówek Żandarmerii Wojskowej w sprawach nieuregulowanych w ustawie nie będzie się stosować przepisów dotyczących jednostek wojskowych. Powyższa zmiana znacznie usprawni pracę tych komórek, gdyż nie będą w nich realizowane wszystkie zadania wykonywane przez typową jednostkę wojskową, a jedynie zadania określone ustawą o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

Zmiana zapisu art. 7 ust. 2 spowoduje włączenie obecnie istniejących Placówek Żandarmerii Wojskowej (45) w struktury Oddziałów Żandarmerii Wojskowej co znacznie usprawni pracę tych komórek, gdyż zakres zadań realizowanych obejmował będzie głównie zadania określone w ustawie o Żandarmerii Wojskowej. Następstwem tej zmiany będzie dokonanie skreślenia w każdej z przyporządkowanych Placówek Żandarmerii Wojskowej, dwóch stanowisk wojskowych, tj. zmniejszenie etatów Oddziałów Żandarmerii Wojskowej o 90 stanowisk podoficerów zawodowych.

8) z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych – w związku z potrzebą rozszerzenia pomocy dla rodzin żołnierzy zawodowych, którzy zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych istnieje potrzeba wprowadzenia przepisu umożliwiającego przyznanie przez Ministra Obrony Narodowej zapomogi pieniężnej członkom rodziny tych żołnierzy. Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi objęcie stosowną opieką rodzin żołnierzy tragicznie zmarłych w wyniku odniesionych obrażeń szczególnie w trakcie wykonywania zadań służbowych na misjach poza granicami kraju.

Proponuje się, aby należności określone w art. 98 ust. 1 mogły być otrzymywane przez członków rodziny zmarłych żołnierzy zawodowych na zasadzie naturalnej sukcesji po żołnierzu, bez konieczności spełniania warunków określonych w wojskowych przepisach emerytalnych oraz *ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.)*, z uwzględnieniem określonej kolejności osób uprawnionych do ich wypłaty.

Obowiązujący przepis art. 98 ust. 2 wskazuje członków zmarłych żołnierzy zawodowych uprawnionych do odprawy pośmiertnej oraz należności pieniężnych określonych w art. 95 pkt 2 – 6. Wskazane należności przysługują tym osobom tylko wówczas, jeżeli spełniają one warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej, określone w *ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin*. Zgodnie z art. 24 ust. 1 tej ustawy, renta rodzinna przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w *ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*, przy czym przepis ten określa dodatkowe zasady związane z nabywaniem prawa do świadczeń.

Z uwagi na szereg ograniczeń w zakresie nabywania prawa do renty rodzinnej przez poszczególnych członków rodziny określonych w wymienionych ustawach, zasadnym jest odstąpienie od wymogu „spełnienia warunków wymaganych do uzyskania renty rodzinnej”. Należności w wysokości przysługującej rodzinom zmarłych żołnierzy przysługiwałyby żołnierzom (gdyby żyli) bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków, zasadnym jest więc, by po ich śmierci analogicznie otrzymywali je członkowie rodzin, tj. również bez konieczności spełnienia przez nich jakichkolwiek warunków.

Proponowane rozwiązanie dodatkowo uzasadnia jednorazowy charakter wypłaty tych należności, który zasadniczo odróżnia je od świadczeń przysługujących na podstawie przepisów emerytalnych. Dotychczasowa praktyka stosowania art. 98 ust. 2 wskazuje, że przy braku określonych członków rodziny (np. małżonka) i niespełnianiu wymaganych ustawowo warunków przez pozostałych członków rodziny przedmiotowe należności nie mogły być wypłacane. Przeczy to ratio legis art. 98 ust. 2 i założonej przez ustawodawcę funkcji tych należności.

Zmiana ta ma szczególne znaczenie w aktualnych uwarunkowaniach, w związku z zaangażowaniem polskich żołnierzy w misję w Afganistanie. Zastosowanie nowych rozwiązań do członków rodziny żołnierzy poległych podczas wykonywania zadań służbowych w polskich kontyngentach wojskowych zapewniłoby możliwość wypłacania wskazanych należności pieniężnych w przypadkach, gdy polegli żołnierze nie posiadali małżonków, a inni członkowie rodziny nie spełniają warunków do otrzymania tych należności.

Proponowana zmiana art. 111 stworzy możliwość wydłużenia – w szczególnie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 65 lat – wieku, do którego mogą pełnić służbę wojskową żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admirałów) w organizacji międzynarodowej albo międzynarodowej strukturze wojskowej. W aktualnym stanie prawnym wszyscy żołnierze zawodowi podlegają obligatoryjnemu zwolnieniu ze służby wojskowej wskutek osiągnięcia wieku 60 lat. Projektowane rozwiązanie pozwoli wykorzystywać, na potrzeby Sił Zbrojnych, rozległą wiedzę i doświadczenie zdobyte w czasie pełnienia służby przez żołnierzy w wyznaczonych na wskazane stanowiska służbowe w strukturach międzynarodowych.

- 9) z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego – w zakresie uprawnień przysługujących rodzinom zmarłych byłych funkcjonariuszy zaproponowano rozwiązania analogiczne jak w przypadku rodzin zmarłych byłych żołnierzy zawodowych.

Zakres projektowanej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres oddziaływania projektowanych regulacji prawnych:

W zakresie podmiotowym przepisy dotyczyć będą rodzin żołnierzy, którzy ponieśli śmierć, po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej (wykonywaniem zadań służbowych). Przepisy te będą obejmowały także rodziny funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Ponadto podmiotami, na które będzie oddziaływać przedmiotowa regulacja są żołnierze zawodowi, którzy pozostawaliby w czynnej służbie wojskowej po osiągnięciu przez nich wieku sześćdziesięciu lat oraz organy wojskowe właściwe w sprawach kadrowych.

Projektowana regulacja dotyczyć będzie także żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz organów wojskowych właściwych w sprawach kadrowych.

2. Konsultacje społeczne:

Przedmiotowa regulacja nie podlegała konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie projektowanych zmian dotyczących ustalania wysokości wojskowych rent rodzinnych na nowych zasadach skutkować będą zwiększeniem wydatków na renty rodzinne po żołnierzach. Ponieważ trudno przewidzieć ile osób obejmą proponowane zmiany zatem wstępnie oszacowano skutki uwzględniając renty rodzinne przy świadczeniach odszkodowawczych z tytułu

wypadku, bądź szczególnych właściwości służby przysługujących zmarłym żołnierzom, emerytom, rencistom.

1. Szacunkowy jednostkowy koszt renty rodzinnej po byłym żołnierzu zawodowym zmarłym po zwolnieniu ze służby w następstwie wypadku lub choroby pozostającej w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

Biorąc pod uwagę za podstawę wymiaru świadczenia (uposażenie szeregowego zawodowego + 1/12 dodatkowego uposażenia rocznego) w wysokości ok. 2700, 00 zł, żołnierza który zmarł w wyniku obrażeń związanych ze służbą wojskową, małżonek żołnierza zawodowego w obecnie obowiązującym systemie otrzymywałby rentę w wysokości 85% renty inwalidzkiej przysługującej zmarłemu tj. 1606, 00 zł.

Po wprowadzeniu zmian wynikających z powyższej ustawy świadczenie to będzie wyliczane od wysokości I grupy inwalidzkiej i będzie wynosiło 2065,00 zł. Jednostkowy wzrost kosztów wynosi 460, 00 zł miesięcznie.

2. Szacunkowy jednostkowy koszt renty rodzinnej po byłym żołnierzu zawodowym zmarłym po zwolnieniu ze służby wskutek wypadku lub choroby powstałych w czasie służby poza granicami.

Biorąc pod uwagę za podstawę wymiaru świadczenia (uposażenie szeregowego zawodowego + 1/12 dodatkowego uposażenia rocznego) w wysokości ok. 2700, 00 zł, żołnierza który zmarł w wyniku obrażeń związanych ze służbą wojskową poza granicami małżonek żołnierza zawodowego w obecnie obowiązującym systemie otrzymywałby rentę w wysokości 85% renty inwalidzkiej przysługującej zmarłemu tj. 1606, 00 zł.

Po wprowadzeniu zmian wynikających z powyższej ustawy świadczenie to będzie wyliczane od uposażenia żołnierza i będzie wynosiło 2500,00 zł. Jednostkowy wzrost kosztów wynosi 900, 00 zł miesięcznie.

Następstwem zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych będzie dokonanie skreślenia w każdej z przyporządkowanych Placówek Żandarmerii Wojskowej, dwóch stanowisk wojskowych, tj. zmniejszenie etatów Oddziałów Żandarmerii Wojskowej o 90 stanowisk podoficerów zawodowych.

W wyniku wprowadzonych zmian organizacyjnych oszczędności środków budżetowych związane z wydatkami osobowymi wynosić będą ok. 4.320 tys. zł. w skali roku. Wprowadzone zmiany organizacyjne nie będą generować dodatkowych kosztów związanych z wydatkami rzeczowymi, gdyż struktura organizacyjna i dyslokacja Oddziałów Żandarmerii Wojskowej i Placówek Żandarmerii Wojskowej, jako ich zamiejscowych komórek wewnętrznych nie ulegnie zmianie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy:

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Przyjęte w projekcie rozwiązania nie mają wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia r.

w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród i zapomóg żołnierzom niezawodowym

Na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki przyznawania:
 - a) nagród i zapomóg żołnierzom niezawodowym,
 - b) zapomogi, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, zwanej dalej "ustawą" oraz zapomogi, o której mowa w art. 4 ust. 4 ustawy;
- 2) dokumenty stanowiące podstawę przyznania zapomogi, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2-4 ustawy;
- 3) sposób i terminy wypłaty zapomóg;
- 4) tryb postępowania w sprawach przyznawania nagród i zapomóg.

§ 2.

1. Warunkiem przyznania żołnierzowi niezawodowemu nagrody jest uzyskiwanie wysokich wyników w wykonywaniu zadań służbowych.

2. Żołnierzowi niezawodowemu można również przyznać nagrodę za wykonywanie zadań służbowych o wysokiej odpowiedzialności albo zadań wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe.

§ 3.

1. Nagrody przyznaje dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe dowódcy batalionu lub równorzędne albo wyższe, zwany dalej "dowódcą" - w stosunku do wszystkich żołnierzy niezawodowych odbywających służbę w podległej jednostce wojskowej.

2. Dowódca może również przyznawać nagrody żołnierzom niezawodowym odbywającym służbę w podległej mu jednostce wojskowej niższego szczebla oraz żołnierzom niezawodowym skierowanym do wykonywania zadań służbowych w podległej mu jednostce wojskowej.

3. Podstawę do wypłaty nagrody stanowi decyzja lub rozkaz dzienny dowódcy, który przyznał nagrodę.

§ 4.

1. Nagrody są przyznawane z inicjatywy dowódcy albo na wniosek przełożonego żołnierza niezawodowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się drogą służbową, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.²⁾).

§ 5.

1. Warunkiem przyznania zapomogi żołnierzowi niezawodowemu jest konieczność poniesienia wydatków pieniężnych spowodowanych zdarzeniem określonym w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się okoliczności mające wpływ na sytuację materialną żołnierza

niezawodowego.

2. Podstawą przyznania zapomogi są dokumenty potwierdzające zaistnienie zdarzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 6.

1. Warunkiem przyznania zapomogi osobom wymienionym w art. 4 ust. 2 i ust. 3 ustawy jest złożenie wniosku o jej przyznanie.

2. Zapomoga, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy, jest przyznawana jednorazowo.

3. Przy przyznawaniu zapomogi, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy, uwzględnia się sytuację materialną rodziny żołnierza niezawodowego.

§ 7.

1. Warunkiem przyznania zapomogi byłemu żołnierzowi niezawodowemu, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, jest zaistnienie zdarzenia mającego wpływ na pogorszenie się sytuacji materialnej byłego żołnierza niezawodowego, w szczególności powodującego konieczność poniesienia wydatków pieniężnych.

2. Zapomoga, o której mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, jest przyznawana jednorazowo na wniosek byłego żołnierza niezawodowego, złożony do Ministra Obrony Narodowej.

3. Podstawą przyznania zapomogi są dokumenty potwierdzające sytuację materialną oraz zaistnienie zdarzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 8.

1. Do przyznawania zapomogi żołnierzowi niezawodowemu stosuje się odpowiednio przepisy § 3 i 4, z tym że zapomoga może być przyznana również na uzasadniony wniosek żołnierza niezawodowego.

2. Zapomoga osobom wymienionym w art. 4 ust. 2 i ust. 3 ustawy jest przyznawana na ich wniosek lub na wniosek dowódcy.

3. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz niezawodowy, o którym mowa w art. 4 ust. 2 i ust. 3 ustawy, pełnił ostatnio służbę wojskową, niezwłocznie informuje małżonka, dzieci lub rodziców żołnierza niezawodowego o możliwości wystąpienia do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o przyznanie zapomogi.

§ 9.

Do wypłaty zapomogi żołnierzowi niezawodowemu stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie płatności uposażenia i innych należności pieniężnych oraz warunków pokrywania przez wojsko kosztów pogrzebu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. Nr 108, poz. 1145).

§ 10.

W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy, wypłaty zapomogi dokonuje jednostka wojskowa, na której zaopatrzeniu finansowym pozostawał żołnierz niezawodowy w ostatnim dniu pełnienia służby, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji o przyznaniu zapomogi.

§ 11.

1. Zapomogę dla byłego żołnierza niezawodowego, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, wypłaca terenowy organ administracji wojskowej lub organ, na którego zaopatrzeniu finansowym terenowy organ administracji wojskowej pozostaje, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji o przyznaniu zapomogi.

2. Właściwość terenowego organu administracji wojskowej ustala się według miejsca zamieszkania byłego żołnierza niezawodowego, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy.

§ 12.

Wypłaty zapomogi dokonuje się zgodnie z wyborem dokonany w formie pisemnej przez byłego

żołnierza niezawodowego, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, lub przez jedną z osób wymienionych w art. 4 ust. 2 i ust. 3 ustawy, bezpośrednio w kasie (punkcie kasowym) jednostki wojskowej lub terenowego organu administracji wojskowej albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

§ 13.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

- ¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2007 r. Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 161, po. 1278 oraz z 2010 r. Nr, poz.
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr, poz.
- ³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród i zapomóg żołnierzom niezawodowym (Dz. U. Nr 117, poz. 985), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 12 ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.).

Uzasadnienie:

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z przepisów ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.). W projekcie rozporządzenia unormowano kwestię przyznawania żołnierzom niezawodowym nagród, a także sprawę przyznawania zapomóg małżonkom albo dzieciom pozostającym na utrzymaniu żołnierza niezawodowego lub rodzicom żołnierzy niezawodowych, którzy zaginęli podczas wykonywania zadań służbowych lub ponieśli śmierć albo zmarli w ciągu trzech lat po zwolnieniu ze służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i będzie wpływać na żołnierzy niezawodowych, którzy będą otrzymywać nagrody i zapomogi.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ na rynek pracy

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia

Wstępna opinia o zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

**w sprawie funduszków na nagrody i zapomogi dla żołnierzy niezawodowych oraz dla byłych
żołnierzy niezawodowych**

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa zasady tworzenia i wysokość funduszków na nagrody i zapomogi, zwanych dalej "funduszami", dla żołnierzy niezawodowych oraz funduszu na zapomogi dla byłych żołnierzy niezawodowych.

§ 2.

1. Fundusze dla żołnierzy niezawodowych pełniących służbę w jednostkach wojskowych, które:

- 1) są państwowymi jednostkami budżetowymi - tworzy się w ramach środków budżetowych części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej;
- 2) nie są państwowymi jednostkami budżetowymi - tworzy się w ramach środków finansowych tych jednostek.

2. Wysokość funduszków, o których mowa w ust. 1, wynosi 2,5 % planowanych na dany rok kalendarzowy środków finansowych na uposażenia żołnierzy niezawodowych.

3. Fundusz na zapomogi dla byłych żołnierzy niezawodowych tworzy się w ramach środków budżetowych części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

4. Wysokość funduszu na zapomogi dla byłych żołnierzy niezawodowych ustala się w wysokości 110-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na dany rok określonego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

§ 3.

1. W ramach funduszu dla żołnierzy niezawodowych, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wyodrębnia się środki finansowe pozostające w dyspozycji:

- 1) każdego dowódcy jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, zwanej dalej "ustawą" - w wysokości 1,5 % wydatkowanych w roku kalendarzowym środków na uposażenia żołnierzy niezawodowych w bezpośrednio podległej jednostce wojskowej oraz w podległej jednostce wojskowej, której dowódca zajmuje stanowisko służbowe niższe niż określone w art. 9 ust. 5 ustawy;
- 2) Ministra Obrony Narodowej - w wysokości 1,0 % środków na uposażenia żołnierzy niezawodowych w danym roku kalendarzowym.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nalicza się w jednostkach wojskowych, które są państwowymi jednostkami budżetowymi, w okresach kwartalnych, z tym że środki na pierwszy kwartał danego roku kalendarzowego ustala się zaliczkowo, przyjmując za podstawę wydatki na uposażenia żołnierzy niezawodowych poniesione w miesiącu styczniu.

§ 4.

Wysokość funduszu dla żołnierzy niezawodowych, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, może być

podwyższona przez Ministra Obrony Narodowej w ciągu roku kalendarzowego o niewykorzystane środki na uposażenie żołnierzy niezawodowych.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2007 r. Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 161, po. 1278 oraz z 2010 r. Nr, poz.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2010 r. w sprawie funduszy na nagrody i zapomogi dla żołnierzy niezawodowych oraz dla byłych żołnierzy niezawodowych, które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 12 ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.....).

Uzasadnienie:

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z przepisów ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.).

Wzorem aktualnych rozwiązań proponuje się aby fundusz nagród i zapomóg w wojskowych jednostkach budżetowych wynosił 2,5% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia żołnierzy niezawodowych. Środki te proponuje się pozostawić w dyspozycji dowódców jednostek wojskowych uprawnionych do przyznawania nagród i zapomóg (w wysokości 1,5%). Środki te były przeznaczone na nagrody i zapomogi dla żołnierzy niezawodowych podległych tym dowódcom. Natomiast, pozostałe środki funduszu proponuje się pozostawić w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej z przeznaczeniem na wyróżnienie nagrodami oraz na przyznanie zapomóg wszystkim żołnierzom zawodowym bez względu na miejsce pełnienia przez nich służby wojskowej, w tym również dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach nie będących jednostkami budżetowymi oraz na zapomogi dla członków rodzin zmarłych żołnierzy zawodowych. Ponadto proponuje się utworzenie odrębnego funduszu na zapomogi oraz dla byłych żołnierzy zawodowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i będzie wpływać na żołnierzy zawodowych, którzy będą otrzymywać nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewidywana wysokość funduszu na nagrody i zapomogi w wojskowych jednostkach budżetowych w 2010 r. wynosić będzie ok. 905 tys. zł. Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż nie przewiduje się zwiększenia procentowego udziału funduszu nagród i zapomóg.

3. Wpływ na rynek pracy

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Wstępna opinia o zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

**w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród uznaniowych i zapomóg żołnierzom
zawodowym**

Na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania:

- 1) nagród uznaniowych i zapomóg żołnierzom zawodowym;
- 2) zapomóg małżonkom albo dzieciom pozostającym na utrzymaniu żołnierza zawodowego lub rodzicom żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli podczas wykonywania zadań służbowych lub ponieśli śmierć albo zmarli w ciągu trzech lat po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

§ 2.

1. Warunkiem przyznania żołnierzowi zawodowemu nagrody uznaniowej jest uzyskiwanie wysokich wyników w wykonywaniu zadań służbowych.

2. Żołnierzowi zawodowemu można również przyznać nagrodę uznaniową za wykonywanie zadań służbowych o wysokiej odpowiedzialności albo zadań wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe.

§ 3.

1. Nagrody uznaniowe przyznaje dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 104 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej "ustawą".

2. Dowódca o którym mowa w ust. 1, oraz jego przełożeni mogą również przyznać nagrody uznaniowe żołnierzom zawodowym skierowanym do wykonywania zadań służbowych w bezpośrednio podległej im jednostce wojskowej, w tym również pozostającym w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, a także pełniącym służbę w podległych im jednostkach wojskowych niższego szczebla.

3. Podstawę do wypłaty nagrody uznaniowej stanowi decyzja lub rozkaz dzienny organu, który przyznał nagrodę.

§ 4.

1. Nagrody uznaniowe są przyznawane:

- 1) z inicjatywy organu, o którym mowa w § 3 ust. 1 i 2;
 - 2) na wniosek innego, niż określonego w § 3 ust. 2, przełożonego żołnierza zawodowego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przesyła się drogą służbową.

§ 5.

Minister Obrony Narodowej może przyznać nagrodę uznaniową żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w art. 84 ust. 1 i 5 ustawy, z własnej inicjatywy lub na wniosek organu, o którym mowa w § 3 ust. 1 i 2, przesłany za pośrednictwem dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 6.

¹⁾ zmiany tekstu jednolitego ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 z 2010 r. Nr ..., poz.)

1. Warunkiem przyznania zapomogi żołnierzowi zawodowemu jest konieczność poniesienia wydatków pieniężnych spowodowanych zdarzeniem określonym w art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się okoliczności mające wpływ na sytuację materialną żołnierza zawodowego i jego rodziny.

2. Warunkiem przyznania zapomogi osobom, o których mowa w § 1 pkt 2, jest złożenie wniosku o jej przyznanie.

3. Zapomoga, o której mowa w § 1 pkt 2, jest przyznawana jednorazowo.

4. Przy przyznawaniu zapomogi, o której mowa w § 1 pkt 2, uwzględnia się sytuację materialną rodziny żołnierza zawodowego.

§ 7.

1. Do przyznawania zapomóg żołnierzom zawodowym, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 i 4 i 5, z tym że zapomoga może być przyznana również na uzasadniony wniosek zainteresowanego żołnierza zawodowego albo organu przedstawicielskiego, o którym mowa w art. 108 ust. 3 ustawy.

2. Osobom, o których mowa w § 1 pkt 2, zapomoga może być przyznana na ich wniosek lub na wniosek przełożonego, o którym mowa w § 3.

3. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się dokumenty potwierdzające zaistnienie zdarzenia określonego w art. 84 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 i ust. 3 ustawy.

4. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy, o którym mowa w § 1 pkt 2, pełnił ostatnio służbę wojskową, informuje małżonka, dzieci lub rodziców żołnierza zawodowego o możliwości wystąpienia do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o przyznanie zapomogi.

§ 8.

1. W przypadku przyznania zapomogi, o której mowa w § 1 pkt 2, wypłaty dokonuje dowódca jednostki wojskowej, na której zaopatrzeniu finansowym pozostawał żołnierz zawodowy w ostatnim dniu pełnienia służby.

2. Wypłaty zapomogi dokonuje się bezpośrednio w kasie (punkcie kasowym) jednostki wojskowej, na której zaopatrzeniu finansowym pozostawał żołnierz zawodowy, albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

3. Formę wypłaty zapomogi, o której mowa w ust. 2, wskazuje na piśmie uprawniony do jej otrzymania członek rodziny żołnierza zawodowego.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od daty ogłoszenia².

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2010 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania nagród i zapomóg uznaniowych żołnierzom zawodowym (Dz. U. Nr, poz.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 12 ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.).

Uzasadnienie:

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z przepisów ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.). W projekcie rozporządzenia unormowano kwestię przyznawania żołnierzom zawodowym nagród uznaniowych, a także sprawę przyznawania zapomóg małżonkom albo dzieciom pozostającym na utrzymaniu żołnierza zawodowego lub rodzicom żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli podczas wykonywania zadań służbowych lub ponieśli śmierć albo zmarli w ciągu trzech lat po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i będzie wpływać na żołnierzy zawodowych, którzy będą otrzymywać nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ na rynek pracy

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia

Wstępna opinia o zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie wysokości funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi dla żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa wysokość funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi, zwanego dalej „funduszem” oraz źródła jego finansowania, a także sposób ustalania wysokości środków tego funduszu pozostających w dyspozycji dowódców jednostek wojskowych, o których mowa w art. 104 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, oraz sposób zwiększania tego funduszu w trakcie roku kalendarzowego, z uwzględnieniem formy organizacyjno – prawnej jednostki wojskowej, w której tworzony jest fundusz.

§ 2.

1. Wysokość funduszu wynosi 2,5% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia żołnierzy zawodowych.

2. Źródłem finansowania funduszu są:

- 1) środki budżetowe części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej - dla żołnierzy zawodowych, bez względu na miejsce pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej,
- 2) środki finansowe jednostek wojskowych niebędących państwowymi jednostkami budżetowymi - dla żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w tych jednostkach.

§ 3.

1. Środki funduszu, o którym mowa w § 2 ust. 1, pozostawia się do dyspozycji:

- 1) każdego dowódcy jednostki wojskowej będącej państwową jednostką budżetową, o którym mowa w art. 104 ustawy - w wysokości 1,5 % wydatkowanych w danym roku kalendarzowym środków na uposażenia żołnierzy zawodowych w bezpośrednio podległej jednostce wojskowej oraz podległej jednostce wojskowej, której dowódca zajmuje stanowisko służbowe niższe niż określone w art. 104 ust. 1 ustawy;
- 2) Ministra Obrony Narodowej - w wysokości 1,0 % określonych w ustawie budżetowej środków na uposażenia żołnierzy zawodowych w danym roku kalendarzowym.

2. Naliczenia środków funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się w okresach kwartalnych. Środki na poszczególne kwartały danego roku kalendarzowego ustala się zaliczkowo, przyjmując za podstawę wydatki na uposażenia żołnierzy zawodowych poniesione w pierwszym miesiącu danego kwartału.

3. Rozliczenia środków, o których mowa w ust. 2, dokonuje się po zakończeniu kwartału kalendarzowego, z tym że środki za czwarty kwartał rozlicza się w grudniu.

§ 4.

¹⁾ zmiany tekstu jednolitego ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr, poz.

1. Wysokość funduszu, o którym mowa w § 2 ust. 1, może być podwyższona przez Ministra Obrony Narodowej w ciągu roku kalendarzowego o niewykorzystane środki na uposażenie i dodatkowe uposażenie roczne żołnierzy zawodowych oraz pozostawiona do jego dyspozycji.

2. Minister Obrony Narodowej może z własnej inicjatywy przekazać do dyspozycji dowódcy jednostki wojskowej środki funduszu pozostające w jego dyspozycji, z przeznaczeniem na nagrody uznaniowe dla żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w bezpośrednio podległej mu jednostce wojskowej, w tym również pozostającym w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, a także pełniącym służbę w podległych mu jednostkach wojskowych niższego szczebla.

§ 5.

1. Fundusz, o którym mowa w § 2 ust. 2, może zostać zwiększony o odpis z zysku, nie więcej niż o 2,5 % środków pieniężnych wydatkowanych na uposażenia żołnierzy zawodowych w poprzednim roku kalendarzowym, jeżeli pozwalają na to przepisy normujące działalność tych jednostek wojskowych.

2. Zwiększenia funduszu, o którym mowa w § 2 ust. 2, dokonuje się po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego jednostki wojskowej.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia2010 r. w sprawie zasad tworzenia i wysokości funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi dla żołnierzy zawodowych, które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do brzmienia art. 12 ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.....).

Uzasadnienie:

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z przepisów ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz.).

Wzorem aktualnych rozwiązań proponuje się aby fundusz nagród uznaniowych i zapomóg w wojskowych jednostkach budżetowych wynosił 2,5% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia żołnierzy zawodowych. Środki te proponuje się pozostawić w dyspozycji dowódców jednostek wojskowych uprawnionych do przyznawania nagród uznaniowych i zapomóg (w wysokości 1,5%). Środki te były przeznaczone na nagrody uznaniowe i zapomogi dla żołnierzy zawodowych podległych tym dowódcom. Natomiast, pozostałe środki funduszu proponuje się pozostawić w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej z przeznaczeniem na wyróżnienie nagrodami uznaniowymi oraz na przyznanie zapomóg wszystkim żołnierzom zawodowym bez względu na miejsce pełnienia przez nich służby wojskowej, w tym również dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach nie będących jednostkami budżetowymi oraz na zapomogi dla członków rodzin zmarłych żołnierzy zawodowych oraz dla byłych żołnierzy zawodowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i będzie wpływać na żołnierzy zawodowych, którzy będą otrzymywać nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewidywana wysokość funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi w wojskowych jednostkach budżetowych w 2010 r. wynosić będzie ok. 102 mln zł (tj. ok. 110 zł rocznie na jednego żołnierza zawodowego). Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż nie przewiduje się zwiększenia procentowego udziału funduszu nagród uznaniowych i zapomóg. Ewentualne zwiększenie kwoty funduszu wynikać będzie wyłącznie ze zwiększenia środków finansowych na uposażenia żołnierzy zawodowych.

3. Wpływ na rynek pracy

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Wstępna opinia o zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

2009 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy, a także członków rodzin żołnierzy, z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy

Na podstawie art. 120 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r., Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych, z pomocy na terenie kraju, w zakresie:

- 1) doradztwa zawodowego, przekwalifikowania, odbywania praktyk zawodowych oraz pośrednictwa pracy;
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania do ośrodków szkolenia, w których następuje przekwalifikowanie zawodowe, albo miejsca odbywania praktyk zawodowych;
- 3) zakwaterowania w okresie szkolenia, albo odbywania praktyk zawodowych oraz właściwość organów w tych sprawach.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) pomoc rekonwersyjna - ogół przedsięwzięć podejmowanych wobec żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych, w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania, odbywania praktyk zawodowych oraz pośrednictwa pracy, mających na celu przygotowanie ich do podjęcia zatrudnienia;
- 3) dzieci żołnierza zawodowego - dzieci w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 20 ustawy;
- 4) dowódca jednostki wojskowej - dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, lub do której został skierowany w ramach rezerwy kadrowej albo dyspozycji.
- 5) przekwalifikowanie zawodowe - zdobycie nowego zawodu, kwalifikacji lub umiejętności zawodowych przez kształcenie lub szkolenie w instytucjach uprawnionych do prowadzenia tego kształcenia lub szkolenia, w tym w szkołach ponadgimnazjalnych i wyższych.

§ 3. Organami właściwymi w zakresie udzielania pomocy rekonwersyjnej, z zastrzeżeniem § 7 ust 1 i 2 są:

- 1) dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej;
- 2) dyrektor Centralnego Ośrodka Aktywizacji Zawodowej w Warszawie, zwanego dalej „COAZ”;
- 3) kierownicy ośrodków aktywizacji zawodowej w Bydgoszczy, Gdyni, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Szczecinie i Wrocławiu, zwani dalej „OAZ”;

- 4) szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych, właściwi ze względu na terytorialny zasięg działania wojewódzkich sztabów wojskowych;
- 5) dyrektorzy wojskowych biur emerytalnych w Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu, zwanych dalej „WBE”.

§ 4. 1. Przed planowanym terminem zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej kieruje go w ramach doradztwa zawodowego na zajęcia grupowe, w terminie ustalonym z żołnierzem i właściwym COAZ lub OAZ.

1) Żołnierz zawodowy może zrezygnować z udziału w zajęciach grupowych, składając na tę okoliczność pisemne oświadczenie, które dołącza się do akt personalnych tego żołnierza.

2) Zajęcia grupowe realizowane są przez COAZ lub OAZ, właściwe ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową, w wymiarze do trzech dni.

2. Uprawnieni do pomocy rekonwersyjnej mogą korzystać z doradztwa zawodowego w trybie indywidualnym realizowanym przez COAZ lub OAZ, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania lub miejsce stacjonowania jednostki wojskowej zainteresowanego.

§ 5. 1. Z pomocy rekonwersyjnej w zakresie przekwalifikowania zawodowego może korzystać:

1) żołnierz zawodowy – na dwa lata przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej, o ile pełnił tę służbę co najmniej cztery lata;

2) były żołnierz zawodowy – w okresie dwóch lat od dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej o ile pełnił tę służbę co najmniej cztery lata;

3) były żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 120 ust. 2 ustawy oraz małżonkowie i dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierzy, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych - bezterminowo.

2. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1, pokrywa się, do wysokości limitów, koszty za:

1) korzystanie z przekwalifikowania zawodowego;

2) przejazdy z miejsca zamieszkania do ośrodka szkolenia i z powrotem;

3) noclegi w miejscu szkolenia.

3. Koszty przejazdów i noclegów z miejsca zamieszkania zainteresowanego do ośrodka szkolenia i z powrotem pokrywa się, jeżeli przejazd odbywa się na odległość powyżej 50 kilometrów w jedną stronę.

4. Wysokość limitów, o których mowa w ust. 2, wynosi za:

1) korzystanie z przekwalifikowania zawodowego - 150 % najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego obowiązującego w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym zainteresowany wystąpił z wnioskiem o udzielenie pomocy w przekwalifikowaniu zawodowym, z zastrzeżeniem ust. 5;

2) przejazdy – równowartość dwudziestu przejazdów drugą klasą pociągu Tanich Linii Kolejowych, z miejsca zamieszkania do ośrodka szkolenia albo instytucji uprawnionej do prowadzenia kształcenia lub szkolenia i z powrotem;

3) noclegi – równowartość trzydziestu noclegów, których koszt jednostkowy nie przekracza 300% ryczałtu za nocleg określonego w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

5. Uprawniony do pomocy rekonwersyjnej może korzystać z limitu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 w wysokości:

- 1) 50% – w przypadku żołnierza zawodowego i byłego żołnierza zawodowego, który pełnił służbę wojskową przez okres od czterech do dwunastu lat;
- 2) 100 % – w przypadku żołnierza zawodowego i byłego żołnierza zawodowego, który pełnił służbę wojskową przez okres od trzynastu do piętnastu lat;
- 3) 150% – w przypadku żołnierza zawodowego i byłego żołnierza zawodowego, który pełnił służbę wojskową ponad piętnaście lat, oraz małżonka i dzieci żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

6. Pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, dokonuje się na podstawie złożonego przez zainteresowanego oświadczenia o wysokości faktycznie poniesionych kosztów, potwierdzonych oryginałami rachunków i biletów.

7. W razie odbycia przejazdu innym środkiem transportu niż określony w ust. 4 pkt 2, uprawnionemu pokrywa się koszty tego przejazdu do wysokości cen biletów na przejazd drugą klasą pociągu Tanich Linii Kolejowych z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych.

8. Koszty przejazdu, których mowa w ust. 4 pkt 2 i ust 7 nie obejmują cen biletów na miejsca rezerwowane, sypialne lub miejsca do leżenia.

9. Pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 dokonuje:

- 1) dla żołnierza zawodowego - dowódca jednostki wojskowej;
- 2) dla byłego żołnierza zawodowego oraz małżonka i dzieci żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych – właściwy terytorialnie dyrektor WBE.

§ 6. 1. Żołnierzowi zawodowemu pomoc rekonwersyjna, o której mowa w § 5, udzielana jest na podstawie wniosku złożonego w jednostce wojskowej do dyrektora WBE.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej przesyła, w terminie 7 dni od dnia otrzymania, do dyrektora WBE, za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej COAZ lub OAZ.

3. Właściwy ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej dyrektor COAZ lub kierownik OAZ przesyła wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z opinią, w terminie 7 dni od dnia otrzymania, do właściwego dyrektora WBE.

§ 7. 1. Byłemu żołnierzowi zawodowemu oraz małżonkowi i dzieciom żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych - pomoc rekonwersyjna, o której mowa w § 5, udzielana jest na pisemny wniosek kierowany do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego, dyrektora WBE za pośrednictwem szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, szef wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowy komendant uzupełnień przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania, do dyrektora WBE, za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego dyrektora COAZ lub kierownika OAZ.

3. Właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego dyrektor COAZ lub kierownik OAZ przesyła wniosek o którym mowa w ust. 1, wraz z opinią, w terminie 7 dni od dnia otrzymania, do właściwego dyrektora WBE.

§ 8. 1. Wniosek, o którym mowa w § 6 i 7, powinien zawierać, w szczególności:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko, adres i numer telefonu kontaktowego zainteresowanego oraz - w przypadku osób, w stosunku do których istnieje obowiązek posiadania lub którym zostały nadane - numer PESEL i NIP oraz adres urzędu skarbowego.
 - 2) formę pomocy rekonwersyjnej, z której zainteresowany chciałby skorzystać, w tym pełną nazwę szkolenia i kierunek szkolenia;
 - 3) instytucję organizującą szkolenie;
 - 4) termin szkolenia;
 - 5) koszt szkolenia;
 - 6) uzasadnienie wyboru formy pomocy rekonwersyjnej;
 - 7) przewidywane koszty przejazdów i noclegów;
 - 8) informacje dotyczące uzyskanej już pomocy rekonwersyjnej.
2. Żołnierz zawodowy do wniosku dołącza:
- 1) decyzję o zawarciu kontraktu lub kadencji;
 - 2) zaświadczenie organu kadrowego o liczbie lat w służbie wojskowej;
 - 3) zaświadczenie z instytucji szkolącej o uprawnieniach do prowadzenia szkoleń;
 - 4) w przypadku odbycia zajęć z doradztwa zawodowego – dokument potwierdzający uczestnictwo.
3. Były żołnierz zawodowy do wniosku dołącza:
- 1) decyzję o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej oraz w przypadku żołnierza zawodowego, o którym mowa w art. 120 ust. 2 ustawy decyzję o przyznaniu świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadku lub choroby pozostających w związku z pełnieniem służby wojskowej poza granicami państwa;
 - 2) zaświadczenie organu kadrowego o liczbie lat w służbie wojskowej;
 - 3) zaświadczenie z instytucji szkolącej o uprawnieniach do prowadzenia szkoleń;
 - 4) w przypadku odbycia zajęć z doradztwa zawodowego – dokument potwierdzający uczestnictwo.
4. Małżonek żołnierza zawodowego, który zginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych do wniosku dołącza:
- 1) skrócony odpis aktu małżeństwa;
 - 2) dokument potwierdzający zaginięcie lub śmierć małżonka;
 - 3) zaświadczenie z instytucji szkolącej o uprawnieniach do prowadzenia szkoleń.
5. Dzieci żołnierza zawodowego, który zginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych do wniosku dołączają:
- 1) skrócony odpis aktu urodzenia;
 - 2) dokument potwierdzający zaginięcie lub śmierć żołnierza;
 - 3) zaświadczenie z instytucji szkolącej o uprawnieniach do prowadzenia szkoleń.

§ 9. Organem właściwym do wydania decyzji w sprawie udzielenia pomocy rekonwersyjnej, o której mowa w § 5, jest dyrektor WBE właściwy dla miejsca zamieszkania zainteresowanego.

§ 10. Do rozpatrywania odwołań od decyzji dyrektorów WBE właściwy jest dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej.

§ 11. Żołnierzowi zawodowemu i byłemu żołnierzowi zawodowemu oraz małżonkowi i dzieciom żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych, posiadającemu pozytywną decyzję, o której mowa w § 9, dyrektor WBE pokrywa koszty szkolenia do wysokości nie większej niż limit określony w § 5, przez:

- 1) przekazanie należności za szkolenie na rachunek bankowy instytucji realizującej szkolenie, na podstawie oryginału faktury lub rachunku wystawionego przez tę instytucję (sfinansowanie lub dofinansowanie);
- 2) wypłatę należności za szkolenie - po przedstawieniu oryginału rachunku potwierdzającego opłacenie kosztów szkolenia oraz zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z wynikiem pozytywnym (refundacja).

§ 12. 1. Po zakończeniu szkolenia, o którym mowa w § 11 pkt 1, uprawniony przedstawia właściwemu dyrektorowi WBE dokument potwierdzający ukończenie szkolenia.

2. W przypadku nie ukończenia szkolenia z wynikiem pozytywnym uprawniony przekazuje na rachunek bankowy właściwego WBE równowartość kwoty przekazanej na konto instytucji szkolącej.

§ 13. 1. Żołnierz zawodowy może, na swój wniosek, zostać skierowany, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni zawodową służbę wojskową, decyzją dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw pomocy rekonwersyjnej, na praktykę zawodową, jeżeli jest to niezbędne do uzyskania zatrudnienia.

2. Praktyka zawodowa może trwać do sześciu miesięcy, pod warunkiem jej zakończenia przed dniem zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

3. Przepis § 8 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pokrycie kosztów przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania praktyk zawodowych i z powrotem oraz noclegów w miejscu odbywania praktyk zawodowych, według zasad i limitów określonych w § 5.

§ 14. Organy, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 - 4, prowadzą pośrednictwo pracy dla byłych żołnierzy zawodowych oraz małżonków i dzieci żołnierza zawodowego, który zaginął lub poniósł śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarł po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

§ 15. 1. Zainteresowany ubiegający się o zatrudnienie składa do organu, o którym mowa w § 14, wniosek o udzielenie pomocy w zatrudnieniu, z tym że w przypadku stanowisk pracy związanych z obronnością kraju przeznaczonych dla byłych żołnierzy zawodowych - do właściwego terytorialnie szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

2. Organ, na wniosek zainteresowanego, przedstawia mu, w miarę możliwości, oferty pracy na wolnych stanowiskach pracy w rejonie miejsca zamieszkania, uwzględniając jego potrzeby i posiadane kwalifikacje oraz wymagania związane z zatrudnieniem na konkretnym stanowisku pracy.

3. Organ, w porozumieniu z innymi organami prowadzącymi pośrednictwo pracy, przedstawia zainteresowanemu, w miarę możliwości, oferty pracy w innych rejonach przez niego wskazanych, jeżeli brak jest ofert pracy w miejscu zamieszkania zainteresowanego.

§ 16. 1. Organy wojskowe wymienione w § 3 ust. 1, niezależnie od zakresu swego działania, prowadzą działalność informacyjną w zakresie rekonwersji żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci żołnierzy zawodowych,

którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

2. Dowódcy jednostek wojskowych współpracują z odpowiednim terytorialnie dyrektorem COAZ lub kierownikiem OAZ w zakresie realizacji:

- 1) procesu doradztwa zawodowego
- 2) planowanych co najmniej raz w roku, w ramach prowadzonych szkoleń uzupełniających żołnierzy zawodowych, zajęć na temat pomocy rekonwersyjnej.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Bogdan KLICH

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie *szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy, a także członków rodzin żołnierzy, z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy* stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 120 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zmienianej w art. 8 projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przedmiotową problematykę reguluje obecnie rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie *szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych, z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy* (Dz. U. Nr 67, poz. 565).

Należy jednak zauważyć, że aktualnie na końcowym etapie uzgodnień międzyresortowych znajduje się projekt nowego rozporządzenia MON w przedmiotowej kwestii, stanowiącego wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 120 ust. 7 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 26, poz. 157 i Nr 79, poz. 669). Uzgadniany projekt szczegółowo reguluje zasady i tryb korzystania z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy przez uprawnionych żołnierzy zawodowych, byłych żołnierzy zawodowych oraz członków rodzin żołnierzy zawodowych (małżonków i dzieci), którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych. Przewiduje się, że przedmiotowa regulacja wejdzie w życie w lutym br.

Niniejszy projekt, stanowiący wykonanie delegacji zawartej w art. 8 projektu ustawy, w którym rozszerzono katalog uprawnionych do pomocy rekonwersyjnej, reguluje **szczegółowe warunki i tryb korzystania z doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy również przez małżonków i dzieci żołnierzy, którzy zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych. Przedmiotowej, nowej grupie uprawnionych niniejszy akt prawny daje analogiczne prawa do pomocy**

rekonwersyjnej jakie posiadają małżonkowie i dzieci żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

Proponowane w projekcie zmiany odzwierciedlają wynikające potrzeby środowiska wojskowego w tym zakresie oraz wyrażają troskę resortu ON o dobro rodziny żołnierza.

W zakresie organów realizujących działalność rekonwersyjną oraz form i trybu pomocy projekt stanowi powtórzenie funkcjonujących aktualnie rozwiązań, które wprowadziło w życie obowiązujące rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy zawodowych, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Żołnierze zawodowi i byli żołnierze zawodowi, małżonkowie oraz dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierzy zawodowych, którzy zginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych lub zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

2. Konsultacje społeczne

Ze względu na specyfikę i ograniczony zakres regulacji projekt nie będzie poddany dodatkowym konsultacjom społecznym.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje znacznych skutków finansowych dla budżetu resortu ON. Wysokość środków niezbędna do zabezpieczenia realizacji ww. pomocy jest niezwykle trudna do oszacowania, ponieważ uzależniona jest od liczby żołnierzy zawodowych, którzy umrą po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia z uwagi na swój zakres podmiotowy, obejmujący pomocą w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy małżonków i dzieci żołnierzy zawodowych, którzy zmarli po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem zadań służbowych, będzie miał pozytywny wpływ na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

**za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**